

16/03/2018

Τρόποι

Εστω $f: E \rightarrow E$ ενας αυτομορφισμός των \mathbb{K} -Σ.χ. E , $\dim_{\mathbb{K}} E = n < \infty$

Χαρακτηριστικό πολυώνυμο των $f: P_f(t) = |A - tI_n|$, οπου $A = M_{P_f}(t)$

ενας ο τίτλος της f σε τυπούς βασικής των E .

Τοτε: $P_f(t) = (-1)^n t^n + a_{n-1}t^{n-1} + \dots + a_1t + a_0$ και: $\deg P_f(t) = n$

Ιδιοτήτες των $f \equiv P_f(f)$ των $P_f(t)$

- Αρχιβράχιον πολύτια των ιδιοτήτων $\lambda = \pi(\lambda)$ τα οποία τοποθετούνται ως πίνακας $P_f(\lambda)$

- Γεωμετρικόν πολύτια των ιδιοτήτων $\lambda = \dim_{\mathbb{K}} V(\lambda)$

Τοτε, η ιδιότητα λ των $f: I \subseteq \dim_{\mathbb{K}} V(\lambda) \leq$ αρχιβράχιον πολύτια της λ .

- Αν ο αυτομορφισμός f έχει n τα τιτλά διακεκριμένες ιδιότητες, τοτε

- ο f έχει διαγνωστικήν τιτλούς

- Εστω ιτικός ο f έχει διαγνωστικήν τιτλούς ιδιότητα β των E

Εποικιδωτε: $M_{P_f}(t)$ διαγνίνεται, δηλαδή

$$M_{P_f}(t) = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & & 0 \\ 0 & \lambda_2 & & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ 0 & \cdots & 0 & \lambda_n \end{pmatrix}$$

$$\text{Τοτε } P_f(t) = |M_{P_f}(t) - tI_n| = \begin{vmatrix} \lambda_1 - t & & & 0 \\ 0 & \lambda_2 - t & & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ 0 & \cdots & 0 & \lambda_n - t \end{vmatrix} = (\lambda_1 - t)(\lambda_2 - t) \dots (\lambda_n - t)$$

Άπο, ιδιότητες των $f \equiv P_f(f)$ των $P_f(t) = \lambda_1, \dots, \lambda_n$ διαγνίνεται στοιχεία

των $M_{P_f}(t)$

Θεώρημα

Έστω $f: E \rightarrow E$ ένας σύνορογράφος του E , $\dim_{\mathbb{K}} E = n < \infty$.
Τότε $\circ f$: διαγωνιτούμενος \Leftrightarrow a) Οι διοικητές του f , δηλαδή οι
πλήρεις του $P_f(t)$ ανίσχεις σε t είναι πλήρεις.
b) Στα υπόκλιτα του f ισχύει
οτι $\dim_{\mathbb{K}} V(\alpha) = \deg P_f(\alpha)$ για την α .

Αριθμοί

" \Rightarrow " Έστω ουσία f είναι διαγωνιτούμενος. Τότε υπάρχει βάση
 $B = \{\vec{e}_1, \dots, \vec{e}_n\}$ του E στην οποία ο πίνακας $A = M_{P_f}^B(f)$ είναι διαγώνιος.

$$A = \begin{pmatrix} e_1 & & & \\ & e_2 & & \\ & & e_3 & \\ & & & e_n \end{pmatrix} \quad \begin{array}{l} \text{κίνησης} \\ \text{καθέρει} \\ \text{πλήρεις} \end{array}$$

Σύμφωνα με την προηγούμενη ανάλυση
τα στοιχεία a_{11}, \dots, a_{nn} είναι διοικητές
του f και αυτές είναι οι ίδιες οι
διακυριεύεις διοικητές του f .

$$\text{Τότε } P_f(t) = (x_1 - t)^{k_1} (x_2 - t)^{k_2} \cdots (x_n - t)^{k_p}$$

Άρα, οι διοικητές του f είναι: Η με αριθμόν πάλαι k_1
 x_1 $-t$ k_2
 \vdots
 x_p $-t$ k_p

Και οι x_1, \dots, x_p είναι διακυριεύεις.

$$\text{Παρατίθεται, } k_1 + k_2 + \dots + k_p = n = \deg P_f(t)$$

Ιδιαίτερα, διεπαρτεί οι διοικητές του f ανίσχεις σε t σύμφωνα με την άνω θέση.

Επειδή ότι, χωρίς να κάθε δισκύν θεί το f

$$\boxed{1 \leq i \leq p : 1 \leq \dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_i) \leq k_i}$$

Θέση: $V_1 = \langle \vec{e}_1, \vec{e}_2, \dots, \vec{e}_n \rangle, V_2 = \langle \vec{e}_{n+1}, \dots, \vec{e}_m \rangle, \dots, V_p = \langle \vec{e}_{k+p+1}, \dots, \vec{e}_n \rangle$

Τότε: $\vec{x} \in V_1 \Leftrightarrow \vec{x} = x_1 \vec{e}_1 + x_2 \vec{e}_2 + \dots + x_n \vec{e}_n$

$$\begin{aligned} \text{Tότε } f(\vec{x}) &= f(x_1 \vec{e}_1 + \dots + x_n \vec{e}_n) = x_1 f(\vec{e}_1) + \dots + x_n f(\vec{e}_n) = \\ &= x_1 \vec{e}_1 + \dots + x_n \vec{e}_n = x_1 (x_1 \vec{e}_1 + \dots + x_n \vec{e}_n) = x_1 \vec{x} \end{aligned}$$

Άρα, $f(\vec{x}) = x_1 \vec{x} \Rightarrow \vec{x} \in V(\alpha_1)$. Άρα, $V_1 \subseteq V(\alpha_1) \Rightarrow k_1 = \dim_{\mathbb{K}} V_1 \leq \dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_1)$.

Άρα, $k_1 = \dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_1)$.

Παρόπορα, $k_2 = \dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_2)$

$$k_p = \dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_p)$$

Άρα, χωρίς δισκύν θεί το f ισχύει ότι:

$$\dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_i) = k_i = \text{ορθογώνιο πλάτη της } \alpha_i$$

\Leftarrow "Εάν ότι, όλες οι διακρίσεις $\alpha_1, \dots, \alpha_p$ είναι

Επίσημες $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_p$ οι διακρίσεις του f τότε είναι επίσημες

τα περισσότερα πλάτα $\alpha_1, \dots, \alpha_p$.

$$\alpha_1 \text{ πλάτη } + \alpha_2 \text{ πλάτη } + \dots + \alpha_p \text{ πλάτη } = k_p$$

$$\text{Tότε } k_1 + k_2 + \dots + k_p = n = \dim_{\mathbb{K}} E$$

Επειδή διακρίσεις μετατρέπονται σε αντανακλάσεις της διακρίσεως

της E , είναι γραμμικά αντανακλάσεις, έπειτα ότι το απλόγευντα πλάτη, $V(\alpha_1), \dots, V(\alpha_p)$ είναι n -δι. $\Rightarrow \dim_{\mathbb{K}} [V(\alpha_1) \oplus \dots \oplus V(\alpha_p)] =$

$$\dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_1) + \dots + \dim_{\mathbb{K}} V(\alpha_p) =$$

$$\stackrel{(3)}{=} k_1 + \dots + k_p = n = \dim_{\mathbb{K}} E$$

Apa, $F = V(\alpha_1) \oplus \dots \oplus V(\alpha_p)$.

Eftw. β_1 : Bolen tas $V(\alpha_1)$, β_2 : Bolen tas $V(\alpha_2)$, ..., β_p : Bolen tas $V(\alpha_p)$.
Tote jwpijapei oti $\beta = \bigcup_{i=1}^p$ Bolen tas F . Tote $M_B^\beta(f)$ diajwrios.

$$= \begin{pmatrix} \text{...} & \left\{ \begin{array}{l} \alpha_1 - \text{dopes} \\ \alpha_2 - \text{dopes} \\ \vdots \\ \alpha_p - \text{dopes} \end{array} \right. \\ \left(\begin{array}{c} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_p \end{array} \right) & 0 \end{pmatrix}$$

Apa, o f : diajwtoinios.

Παρδεμα

I] Eftw $a \in \mathbb{R}$ kai $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}^2$, $f(x,y) = (x+ay, y)$

Diaxiptw πepistwes fia to a.

- o a $\boxed{a=0}$ tote $f(x,y) = f(x,y) \Rightarrow f = \text{Id}_{\mathbb{R}^2}$
kai πrobarios o f : diajwtoinios kai $M_B^\beta(\text{Id}_{\mathbb{R}^2}) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

- o a $\boxed{a \neq 0}$ O tinwkas tas f gwn karovitai bolen tas \mathbb{R}^2

Eina o

$$A = \begin{pmatrix} 1 & a \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$P_f(f) = |A - tI_2| = \begin{vmatrix} 1-t & a \\ 0 & 1-t \end{vmatrix} = (1-t)^2$$

Apa, o f εtai pia idioctri mta $n=2$ kai arx. πMhtia ion μt 2.

$$\begin{aligned} V(\beta) &= \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 \mid f(x,y) = \beta(x,y)\} = \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 \mid (x+ay, y) = (x,y)\} \\ &= \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 \mid x+ax = x\} = \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 \mid ay = 0\} \stackrel{a \neq 0}{=} \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 \mid y = 0\} \\ &= \{(x,0) \in \mathbb{R}^2 \mid x \in \mathbb{R}\} = \langle (1,0) \rangle \quad \dim_{\mathbb{R}} V(\beta) = 1 \neq 2, \text{ off. } \pi M^{\beta}/\pi M^{\alpha} = \frac{1}{2} \Rightarrow f \text{ δer diajwtoinios.} \end{aligned}$$

9] $f: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$, $f(x, y, z) = (-2y - 3z, x + 3y + 3z, z)$

Ejemplu de bază în \mathbb{R}^3 :

$$\mathcal{B} = \{\vec{e}_1 = (1, 0, 0), \vec{e}_2 = (0, 1, 0), \vec{e}_3 = (0, 0, 1)\}$$

$$\text{Toate } A = M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}}(f) = \begin{pmatrix} 0 & -2 & -3 \\ 1 & 3 & 3 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \quad \begin{aligned} f(\vec{e}_1) &= (0, 1, 0) \\ f(\vec{e}_2) &= (-2, 3, 0) \\ f(\vec{e}_3) &= (-3, 3, 1) \end{aligned}$$

$$P_f(t) = |A - tI_3| = \begin{vmatrix} -t & -2 & -3 \\ 1 & 3-t & 3 \\ 0 & 0 & 1-t \end{vmatrix} = \dots = (1-t)(t^2 - 3t + 2) = -(t-1)^2(t-2)$$

Așa, o idee este să se caute λ și x din $\begin{cases} \lambda_1 = 1 \text{ (simil)} \\ \lambda_2 = 2 \text{ (asimil)} \end{cases}$

$\forall \lambda \in \mathbb{R}$ cu $\lambda \neq 0$ și $f: E \rightarrow E$, $\dim_{\mathbb{R}} E = n$, totdeauna $\exists = \lambda_1 \vec{e}_1 + \dots + \lambda_n \vec{e}_n \in V(\lambda)$

$\Leftrightarrow (A - \lambda I_n)x = 0$, căci $x = \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}$ sau $A = M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{B}}(f)$.

$$\lambda_1 = 1 \quad V(1) = \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid (A - 1I_3) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}\}$$

$$(A - 1I_3) \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \Rightarrow \begin{pmatrix} -1 & -2 & -3 \\ 1 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} \Rightarrow x + 2y + 3z = 0$$

Rezolvării: $\begin{pmatrix} -2y - 3z \\ y \\ z \end{pmatrix}, y, z \in \mathbb{R}$

$$V(1) = \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid x = -2y - 3z\}$$

$$= \{(-2y - 3z, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid y, z \in \mathbb{R}\} = \{(-2y, y, 0) + (-3z, 0, z) \in \mathbb{R}^3 \mid y, z \in \mathbb{R}\}$$

$$= \{y(-2, 1, 0) + z(-3, 0, 1) \in \mathbb{R}^3 \mid y, z \in \mathbb{R}\}$$

= $\{(-2, 1, 0), (-3, 0, 1)\}$. Există și altă rezolvare.

$\text{To } \mathcal{B}_1 = \{(-2, 1, 0), (-3, 0, 1)\}$. $\dim V(1) = 2 = \pi(0) / \pi(1)$ și $\pi_1 = 1$.

$\lambda_2=2$: $V(2) = \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid (A - 2I_3)x = 0\}$

$$(A - 2I_3)x = 0 \Rightarrow \begin{pmatrix} -2 & -2 & -3 \\ 1 & 1 & 3 \\ 0 & 0 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} -2x - 2y - 3z = 0 \\ x + y + 3z = 0 \\ -z = 0 \end{cases} \Rightarrow x = -y$$

Einheitslösung: $\begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$ bei $y = -x$. Dann $\begin{pmatrix} x \\ -x \\ 0 \end{pmatrix}$

$$V(2) = \{(x, -x, 0) \in \mathbb{R}^3 \mid x \in \mathbb{R}\} = \langle (1, -1, 0) \rangle$$

Apa, $\{(1, -1, 0)\}$ bilden zw $V(2)$.

Zufrieden, wie so prägnant das Ergebnis, ob f: $\mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ sei, da $B = \{(-2, 1, 0), (-3, 0, 1), (1, -1, 0)\}$ eine Basis von \mathbb{R}^3

$$\text{Kai } M_B^B(f) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 9 \end{pmatrix}$$

Πίστρα

Αν $f: E \rightarrow E$ είναι ένας αυτόμοτος ομοιότητας τότε τα ανώτατα είναι

ιδιότητα

- ① ο f είναι διαχωτοποιητής
- ② ο E έχει μία βάση σε οποιαδήποτε αριθμό του f
- ③ Αν $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_p$ είναι οι διακυριεύεται ιδιότητες των f
τότε $E = V(\lambda_1) \oplus V(\lambda_2) \oplus \dots \oplus V(\lambda_p)$
- ④ a) Οι ιδιότητες των f αριθμούνται σύμφωνα με $\dim V(\lambda)$
b) Η σύνολος ιδιότητων λ : περιλαμβάνει $\lambda = \dim V(\lambda)$.

Αλγόριθμος διαχωτοποίησης Ειδομορφικών

Έστω $f: E \rightarrow E$ ένας ειδομορφικός των E , $\dim_K E = n < \infty$

Βήματα:

- ① Επιλέγομε μια βάση B των E
- ② Βρίσκομε τα πινακά $A = M_{\frac{n}{2}}^{\frac{n}{2}}(f)$ και σημειώνουμε το χαρακτηριστικό πολυνόμιο $P_f(t) = |A - tI_n|$ των f
- ③ Βρίσκομε τις ρίζες των $P_f(t)$ παντα είναι ιδιότητες των f .
Αν υπάρχει ιδιότητα των f σε οποιαδήποτε αριθμό σύμφωνα με λ , τότε διαφαίνεται ότι f είναι διαχωτοποιητής.
- ④ Εξετάζεται για κάθε ιδιότητα λ των f αν $\dim_K V(\lambda) = \text{πολλαί}$ ή
Αν υπάρχει ιδιότητα λ : $\dim_K V(\lambda) \neq \text{πολλαί}$ τότε λ , σταματάει.
- ⑤ Σημειώνεται ότι η βάση αυτού προστίθεται στην ομοιότητα των ουδινών
- ⑥ Οι ουδινών ιδιότητας και ο f : διαχωτοποιητής.
- ⑦ Βρίσκομε λαθητές των ιδιότητων και τις συντονίζεται για να προκύψει
μια βάση C των E και τότε: $M_C^C(f)$: διαχωτικός.

Fia Tivakes

$A \in M_n(\mathbb{K}) \sim f_A : \mathbb{K}^n \rightarrow \mathbb{K}^n, f_A(x) = A \cdot x$.

Τριβήκη Διαγνωτίσμα των Τινάκων: Είναι οι υπόκειται αναστρέψιμος τινάκων $P: P^{-1} \cdot A \cdot P$ διαγνώσιος.

Εφαρμόζεται τον αλγόριθμο διαγνωτίσμα των εδαφομορφισμών f_A . Προκύπτει ο αλγόριθμος διαγνωτίσμα των τινάκων A . Κανονική λύση των \mathbb{K}^n : $B = \{E_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \dots, E_n = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}\}$

Tοτε $M_B^B(f_A) = A$. Από, $|A - tI_n| = p_A(t)$ και τοτε θα έχει

Αλγόριθμος Διαγνωτίσμα τετραγωνικών Τινάκων.

① Έμφασιζεται το χαρακτηριστικό πολυώνυμο των $A \in M_n(\mathbb{K})$: $p_A(t) = |A - tI_n|$

② Βρίσκεται η σήμερη των $p_A(t)$ που είναι οι ρίζεις του A .

③ Εξήγαγε ότι οι ρίζεις οι ρίζεις του A ανήκουν στο \mathbb{K} . Ως υπόκειται αναστρέψιμη A των A που δεν ανήκει στο \mathbb{K} , στατική: ο A δεν διαγνωτίσεται.

④ Για κάθε ρίζη t των A . Εξήγαγε ότι: $\dim_{\mathbb{K}} V(t) = \text{πολλατά μη } 2$. Ως υπόκειται αναστρέψιμη $t \in \mathbb{K}$: $\dim_{\mathbb{K}} V(t) \neq \text{πολλατά μη } 2$, στατική: ο A δεν διαγνωτίσεται.

⑤ Ζε αυτό το βήμα φτάγεται ότι ικανοποιούνται οι προϋπόθεσεις για

⑥ Η κανονική λύση των αναστρέψιμων $V(t) \subseteq \mathbb{K}^n$, για να διασκεψηται A των A , τις ενισχύεται και προκύπτει μια λύση $B = \{E_1', E_2', \dots, E_n'\}$ και δετοριανή $P = (E_1' E_2' \dots E_n')$ προκύπτει είναι αναστρέψιμος τινάκων και $P^{-1} \cdot A \cdot P$ διαγνώσιος.

Thapidejha

$$A = \begin{pmatrix} -1 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 \\ -3 & -6 & -6 \end{pmatrix} \in M_3(\mathbb{R})$$

$$P_A(t) = -t(t+2)(t+3)$$

↳ Diagonale $\rightarrow \lambda_1 = 0$
 $A = \begin{cases} \lambda_1 = 0 \\ \lambda_2 = -2 \\ \lambda_3 = -3 \end{cases}$

Diagonale Eigenvektoren gehen nach oben

O A diagonalisierbar durch die 3 Diagonale Eigenvektoren

Für $\lambda=0$ $V(0) = \left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} \right\}$ Basis einer $\left\{ \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix} \right\}$

Für $\lambda=-2$ $V(-2) = \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} \right\} \cap \left\{ \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} \right\}$

Für $\lambda=-3$ $V(-3) = \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix} \right\} \cap \left\{ \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{pmatrix} \right\}$

$$P = \begin{pmatrix} 0 & -2 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & -1 \end{pmatrix} \quad \text{nun } P^{-1}AP = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & -3 \end{pmatrix}$$